

Dan posvećena života – 2. veljače

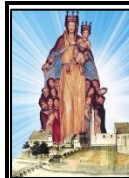
Papa Ivan Pavao II. ustanovio je ne tako davne 1997. godine da se 2.2. obilježava kao dan osoba Bogu posvećenog života. Poruka prigodom Dana posvećenog života: Neka nam sv. Josip bude poticaj u prihvaćanju nevolje s kojima se susrećemo. Predsjednik V. Hrv. bisk. Konf. za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života gosp.-senj. biskup Z. Križić i predsjednik Hrv. redov. konf. o. S. Slišćević uputili su poruku. Drage sestre i draga braćo u Kristu! Kad smo vam prošle godine upućivali poruku, nismo mogli niti slutiti pred kakvim će kušnjama biti svijet, naša domovina, i Crkva. Pandemija ...način na koji se susrećemo... razorni potresi...Upravo se u ovim nevoljama vidi kako je važna nenavezanost na materijalno i sloboda za Boga i za brata čovjeka....Već smo zašli u Godinu svetog Josipa. U svome apostolskom pismu *Patris corde* kojim je najavio ovu Godinu, papa predstavlja svetog Josipa kao voljenog oca i nježnog oca punog ljubavi, pa polazeći od njegova primjera kaže: »Zli nas tjera da svoju slabost gledamo negativno, dok je Duh nježnom ljubavlju iznosi na vidjelo. Nježnost je najbolji način da dodirnemo ono krhko u nama. Upiranje prstom i osuđivanja, što često koristimo u odnosu prema drugima, znak su nesposobnosti da u sebi prihvatimo vlastitu slabost, vlastitu krhkost« (*Patris corde*, 2). Prihvatiti vlastitu krhkost bitan je korak na putu osobnog obraćenja i na putu prihvaćanja drugih kao braće i sestara s njihovim slabostima i krhkostima...Stoga vas potičemo, braćo i sestre, da u razdoblju koje je pred nama uzmete k srcu primjer svetog Josipa, da znadete, poput njega, u sjeni, ne težeći za slavom, u životu za druge, biti braća i sestre svim ljudima i sve ljude prepoznati kao braću i sestre. Osobito je to potrebno u odnosu prema onima koji su pogođeni nedavnim nevoljama. Sveti Josip, koji nije mogao do kraja razumjeti tajnu Isusova utjelovljenja i Marijina poslanja, neka nam bude poticaj da s pouzdanjem prihvatimo i tajnu vremena u kojem živimo i nevolja s kojima se susrećemo. U ime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života,

Devetnica bl. Alojziju Stepincu od 1.do 9. veljače

Kroz ovih devet dana prije Stepinčeva, molimo blaženog Kardinala za hrvatski narod i raspirivanje vatre katoličke vjere u Hrvatskoj. Preporučuje se jednom u ovih devet dana pričestiti se na nakanu devetnice, ako je potrebno i ispovjediti se. Poslije čitanja ulomka iz Stepinčeva opusa preporučuje se izmoliti i krunica. „Ako bih dakle rekao da katolik smije ljubiti svoj narod, onda bih premalo rekao. Jer ljubav prema samome sebi ili ljubav prema roditeljima nije samo dozvoljena, nego je zapovijedana. Zar će tko zamjeriti djetetu ako više ljubi svoju majku nego li tuđu? Ljubav dakle prema narodu i ljubav prema vjeri katoličkoj ne isključuju se ni najmanje, nego se lijepo popunjuju. Imaju jednog te istog Oca na nebesima, a to je Bog, koji je auktor i naravnog i vrhunarnog reda. Bog pak ne može sebi protusloviti.“ Bl. Alojzije Stepinac

OBAVIJEST: listić PGP redovito će biti objavljen na web stranici i facebooku župe. Molimo Vas koji imate mogućnost sami ispisati listić za sebe da to i činite. Hvala

Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-245-587 • gospaodcudesa@gmail.com

31. siječnja 2021. • 4. NKG • God. XII. • br. 5 (542)

500

Učio ih je kao onaj koji ima vlast

Čitanje svetoga Evanđelja po Marku: " U gradu Kafarnaumu Isus u subotu uđe u sinagogu i počeo naučavati. Bijahu zaneseni njegovim naukom. Tâ učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci. A u njihovoj se sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom. On povika: »Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!« Isus mu zaprijeti: »Umukni i iziđi iz njega!« Nato nečisti duh potrese njime pa povika iz svega glasa i iziđe iz njega. Svi se zaprepastiše te se zapitkivahu: »Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se.« I proču se odmah o njemu posvuda, po svoj okolici galilejskoj." *Riječ Gospodnja (Mk 1,21-28)*

Vjera i čudo

Njemački pjesnik Goethe jednom reče da je 'čudo ljubimac vjere'. Danas bismo mogli radije reći da čudo zadaje prilično glavobolje vjeri. Kako to? Mnogi današnji ljudi imaju velikih problema s izvještajima o Isusovim čudesima u evanđelju. Oni se pitaju: Je li to moguće? Zašto danas nema takvih čuda? Oni koji studiraju prirodnoznanstvene discipline odlučno odbacuju vjeru u čuda kao nešto što pripada zastarjeloj slici svijeta i onima koji su neobrazovani i lakovjerni. I mnogi kršćani zbunjeni su pred pojavom takozvani 'čudotvoraca' koji tvrde da ljudi na njihovim seansama i tretmanima duhovno i tjelesno ozdravljaju. Čin vjere je dragocjeni dar. Komu možemo i trebamo darovati svoju vjeru? Glavni prigovor protiv mogućnosti čuda glasi: čudo dokida prirodne zakone. A to Bog ne čini. Jer Bog i prirodni zakoni su jedno. On bi proturječio samome sebi ako bi dopustio neke izuzetke od opće zakonitosti koja vlada u prirodi. Dakle, čudo je nemoguće jer se ne uklapa u sliku o Bogu koju smo stvorili u svojim glavama. Mi propisujemo Bogu kako se on mora ponašati, što smije a što ne smije činiti. Međutim, tko može sigurno tvrditi da zna kakav je odnos Boga prema svijetu i prirodi? Zna li to Albert Einstein ili Max Planc? Poznaje li znanost sve prirodne sile? Ne poznaje. Prema tome, nitko nema mogućnosti znati što Bog može ili ne može! Mi znamo premalo o Božjem biću i premalo o svim prirodnim zakonima da bismo isključili mogućnost da Bog koristi te iste zakone kao medije preko kojih se daje spoznati ili ostaviti neki osjetni znak koji će potaknuti vjeru, posvjedočiti njegovu blizinu i pomoć. Isus je činio čuda. To je neosporna činjenica. Postoje vjerodostojni očevidci. Čak i Isusovi protivnici to priznaju. Čudo u kafarnaumskoj sinagogi prvo je djelo koje je Isus učinio u društvo četvorice svojih prvih učenika. Nečisti dusi pojavljuju se u evanđelju kao neljudske

sile, koje djeluju na osoban način, raspolažu određenim posebnim znanjem, u suprotnosti su s Bogom i čine ljudima zlo. No, Isus je jači od njih i svladava ih samom jednom rečenicom: "Umukni i iziđi iz njega!" (r. 25). Tako je u Isusu moć riječi ujedinjena s moćnim djelom. Čovjek koji stalno traži čuda ima slabu vjeru. Često kroz život tražimo čudesa koja bi nam potvrdila našu vjeru u Boga. No tko traži samo čudesa nikada neće biti sit. Čudesa su tek bljeskovi Očeve prisutnosti dok većinu života idemo kroz maglu. Kroz maglu i neizvjesnost može nas voditi sigurno samo Ruka onoga po čijoj smo ljubavi stvoreni. Jedno čudo može dokinuti drugo. Na primjer, čudo ozdravljenja može spriječiti da se dogodi još veće čudo, a to je čudo obraćenja. Duhovno je čudo veće od fizičkog ozdravljenja, iako mi ljudi to vidimo obrnuto. Dajemo prednost fizičkom zdravlju, a Nebo daje duhovnom. Fra Anđelko Domazet

Prva Svetica, Svijećnica, Prikazanje Gospodinovo

Izreka u Oštarija: "Prva Svetica - Lezi preslica! ", (sve mora biti ispredeno).

Sa svijećom i s vjerom živjeti

Blagoslovljena svijeća postaje simbolom Krista: ona sama sebe potroši da bi služila drugima. Uz otajstva svjetla ojačajmo svoju vjeru i krenimo naprijed.

1. Krštenje na Jordanu: „I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj, a glas se zaori s nebesa: Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!“ (Mk 1,10-11) Na početku svog javnog života, Isus odlazi na rijeku Jordan i daje se krstiti jer želi Očevu suglasnost za navješćivanje dolaska kraljevstva Božjega. Hoće od Oca nalog, potvrdu poslanja koje mu je povjerio. I nama je

Otac povjerio određenu zadaću. Koliko smo toga svjesni? Po Marijinu zagovoru molimo da se možemo pustiti Duhu Svetom da nas preobrazi, kako bi život naš bio slava i hvala Bogu.

2. Samoobjavljenje u Kani: „Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: "Vina nemaju.“ (Iv 2 2-3) Isus vodu u posudama pretvara u najbolje vino. Svatko se koji put nađe u nevolji. I mi. Je li Majka Isusova s nama u životu kako bi i nas u takvim trenucima iz nevolje izbavila? Po Marijinu zagovoru molimo da u trenucima kušnje jačamo u vjeri, kako bismo s njom sigurni kročili životom.

3. Navještaj kraljevstva: „Otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evanđelje Božje: "Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!“ (Mk 1,014-15). U kraljevstvu Božjem nema zakona i ne koristi se vlast. Jedini zakon u njemu je zakon ljubavi. I to ljubav koja daruje i koja prihvaća. To je kraljevstvo Duha, u kojem se žive odnosi koji postoje unutar Presvetog Trojstva. Na sliku ljubavi između Oca, Sina i Duha Svetoga i mi smo pozvani živjeti. Koliko smo toga svjesni? Po Marijinu zagovoru molimo da pravo možemo odgovoriti na Isusov poziv obraćajući se iznova svakog dana.

4. Preobraženje na gori: „Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima.“ (Mk 9,2) Udruštvo trojice ljubljenih učenika, onih istih s kojima je bio u Maslinskom vrtu dok je molio uoči svoje muke, Isus se preobražava. Želi da i oni sudjeluju u presudnim trenucima njegova života i budu im svjedoci. Takvi trenuci i nama će pomoći nadvladati poteškoće kad se u njima nađemo. Jesmo li toga svjesni? Po Marijinu zagovoru molimo da Riječ Božja obasjava svaki trenutak našeg života i u kušnjama podržava u nama nadu.

5. Ustanovljenje euharistije: „I dok se blagovali, uze Isus kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče: "Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje!“ I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: "Pijte iz nje svi! Ovo je krv moja, krv Saveza koja se mnoge proljeva na oprostjenje grijeha...“ (Mt 26, 26-28) Na zadnjoj večeri Isus simbolično, ali stvarno, čini unaprijed ono što će se dogoditi dan kasnije. Na Veliki petak, na križu, on uistinu žrtvuje svoje tijelo i krv za oprostjenje naših grijeha. Na križu je uspostavljen novi savez između neba i zemlje. U taj savez smo ucijepljeni i mi po sakramentu krštenja. Otkupljeni smo prolivenom Isusovom krvi. Po Marijinu zagovoru molimo da nam primanje svete pričesti bude izvor snage za svagdanji život i zalag vječnog života. (prema tekstu iz „Marija“, 6/2020.)

Darovna molitva: Gospodine, htio si da se tvoj jedinorođeni Sin tebi prinese kao neokaljani jaganjac za život svijeta. Primi, molimo te, ove darove, što ti ih Crkva u radosti prikazuje. Gdje si Ti, tamo je život, ljudi su na svaki način otvoreni životu. Gdje se Ti u nama i po nama prinosiš, vlada radost života, radost koju ne poznaje civilizacija smrti. Kultura života Tvoja je kultura. Njeni nositelji Tvoj su dar. Neka nam srca uvijek spremno primaju neokaljanog Jaganjca koji svojim nježnim dodirima sve budi na novi, sebi sličan način života da sve više budemo tvojim svjedocima, svjedocima Svjetla. (vlč. Z. Badurina Dudić (2018.), Oltarski poljupci, "J.Turčinović" d.o.o. Pazin)

Srijeda, 3.2. Sv. BLAŽ (VLAHO)- BLAGOSLOV GRLA

O blagdanu sv. Blaža svake se godine po crkvama dijeli blagoslov grla. Svećenik s dvjema svijećama pristupi vjerniku i moli: „Po zagovoru sv. Blaža, biskupa i mučenika, oslobodio te Bog od bolesti grla i svakog drugog zla!“ Blagoslov grla temelji se na prastaraj predaji po kojoj je sv. Blaž svojim blagoslovom spasio dječaka kome je u grlu zapela riblja kost.

Molitva svetom Blažu

Molitva: Gospodine Isuse Kriste, koji si kazao da se molitvom i postom tjeraju zlodusi i vjerom ozdravljaju bolesnici, dopusti, molimo te, da po zagovoru svetoga Blaža, mučenika tvoga, ista ona vjera koja je njega učinila slavodobitnikom nad vlašću tmina i ljudskim bolestima, i nas uvijek očuva na spasenje. Po Gospodinu našem Isusu Kristu, Sinu tvome, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bog, po sve vijeke vjekova. Amen.